

EHTİRAM SEVƏNLİ TƏNHAM

ÖLÜMÜ İLƏ ÖLÜMSÜZLƏŞƏN

(Telman Mirbaba oğlu Miriyevin əziz xatirəsinə ərməğan olunur)

Başı müsibətlər çəkmiş AZƏRBAYCAN tarix boyunca məşəqqətlərə düçar olmuş, müharibələrə, savaqlara cəlb edilmişdir. Bütün bəşəriyyətə məşhur azərbaycanlı sərkərdələr vətəni şərəflə, ləyaqətlə müdafiə etmiş, qonşu ölkələrin əfsanəvi qəhrəmanlarını, sərkərdələrini belə təşvişə salmışlar. Atropat romalıları (o vaxt avropalıları "romalılar" adlandırırdılar), Cavanşir ərəbləri və yaxın şərq ölkələrini, Babək ərəblərin işğal etdiyi bütün şərq dünyasını, Şah İsmayıl Xətai bütün dünyanı heyrətləndirmişdi. Koroğlu, Qaçaq Nəbi kimi xalq qəhrəmanları haqqında dastanlar eldən-elə dolmaqdadır.

Bir sözlə, Azərbaycan qəhrəmanlar yurdu, igidlər məskənidir. Neçə-neçə ərənlər yetişdirib bu müqəddəs torpaq, ulu diyar. Belə qəhrəmanlar hər zaman yaşamış və yaşayacaqdır. Qəhrəmanlarımız hər zaman şərəf və qeyrət simvolu kimi xatırlanır, nəinki gənc nəsələ, bütün insanlara nümunədir.

Məlum olan Qarabağ savaşı bir daha göstərdi ki, Azərbaycan igidlər diyarı, qəhrəmanlar ölkəsidir. El igidləri ilə tanınar. Xalqımız hər zaman əf-

sanəvi igidləri ilə fəxr etmiş, onların əbədi xatirəsini yaddaşlarda yaşatmışdır və tarix boyu yaşadacaqdır. Lakin Qarabağ savaşında igidlik və cəsur-luq əsasən ƏSGƏR - DÖYÜŞÇÜ səviyyəsində səciyyələndirilməyə başladı. Tək-tək hadisələr mövcuddur ki, orda yüksək komandir və zabıt təmsalında DÖYÜŞÇÜ ŞÜCAƏTİ formalaşdırılsın.

Belə qəhrəmanlardan biri olan - ÖLÜMÜ İLƏ ÖLÜMSÜZLÜYƏ qovuşan Telman Mirbaba oğlu Miriyev haqqında bəhs etmək istərdim.

Telman müqəddəs ocaqlardan hesab olunan seyyid nəslindəndir. Ulu babalarından üzübəri hamısı bu ocağın müqəddəsliyini qoruyub saxlamış, camaatın yanında olmuş, öz kəramətləri ilə mənəvi dayaqlarını eldən heç zaman əsirgəməmişlər.

Telman Mirbaba oğlu Miriyev 19 iyul 1981-ci ildə Cəlilabad rayonunun Günəşli kəndində (o vaxt Sovetlər hakimiyyəti mövcud idi və kənd Pokrovka adlanırdı) el arasında məşhur olan Mirpişan kişinin ocağında dünyaya göz açmışdır. Uşaqlığını kənddə keçirmiş, ailə tərbiyəsi ilə böyümüşdür. Elə həmin kəndin 2 saylı tam orta məktəbində natamam orta təhsil almış, hərbiçi olmaq istəyinə düşmüşdür. Bu tam təbii idi, çünki Qarabağ müharibəsində "Atəşkəs" rejimi elan olunsada müharibə bitməmişdi, torpaqlarımız iş-

ğal altında qalmışdı. Bir çox vətənpərvər gənclər kimi Telmanın da hərbcı olmaq istəyi onun vətənə bağlılığından irəli gəlirdi. Valideynlərinin razılığı və dəstəyi ilə Telman natamam orta təhsillə 1995-ci ildən Cəmişid Naxçıvanski adına hərbi liseydə təhsilini davam etdirmişdir.

Arzusunda olduğu bu şərəfli peşənin yüksək

məqamına çatmaq üçün Telman liseydə təhsilini başa vuran kimi Bakı Ali Hərbi Ümumqoşun Komandirlər Məktəbinə (indiki Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Komandirlər Məktəbi) qəbul olur.

Harada təhsil almasından asılı olmayaraq Telman Miriyev oxuduğu təhsil ocaqlarında öz fəallığı, dərsə davamiyyəti və nümunəvi davranışı ilə daim fərqlənmişdir. Məktəbin ictimai işlərində yaxından iştirak edər, yoldaşlarına həmişə köməklik göstərər, verilən bütün tapşırıqları layiqincə yerinə yetirərdi. Belə intizamlı olması ona hərbi elminin sirlərinə asanlıqla yiyələnməyə şərait yaradırdı. Məhz elə bu xüsusiyyətlərinə görə də Telman Miriyev istər dostları və tələbə yoldaşları, istərsə də müəllim kollektivi arasında rəğbətlə qarşılanar, bir sözlə hörmətə layiq bir yer tutmuşdu.

Hərbi məktəbdə təhsil aldığı illər ərzində komandirləri tərəfindən hərbi elminin sirlərinin yiyələnməsində göstərdiyi fəallığa və yüksək intizamla davrandığına görə valideynlərinə bir neçə dəfə təşəkkür məktubu göndərilmişdi.

Dostları arasında mehriban davranardı, əlaçlıq, qəlbi təmiz və geniş ürəkli bir gənc idi Telman. Təhsil illərinin yay və qış buraxılış günlərində göz açdığı kəndə - valideynlərinin yanına gələr, qohumlarla, qonşularla xoş rəftar edər, dostları ilə deyib-gülər, zarafatlaşar, onlardan seçilməyə çalışmaz, hərbcı təhsili aldığına görə özünü yuxarı

tutmazdı. Təhsil aldığı orta məktəbə baş çəkər, ona dərs deyən müəllimlərlə görüşməyi özünə borc bilərdi. Tənəffüs vaxtı ətrafına toplaşan yuxarı sinif oğlanlarına hərbi təhsili ilə bağlı maraqlı söhbətlər edər, onların vətənpərvər böyüməsinə çalışırdı.

Bakı Ali Hərbi Ümumqoşun Komandirlər Məktəbini uğurla başa vuran Telman Miriyev "leytenant" hərbi rütbəsi almaqla bərabər həm də mühəndislik ixtisasına yiyələnmiş oldu. O vaxtın hərbi qayda-qanununa görə daha bir il Müdafiə Nazirliyinin Hərbi Təlim Mərkəzində hazırlıq mərhələsini keçdi. Sonra təyinatla Gəncə şəhərinə göndərildi və hərbi qarnizonun tabeliyində olan hərbi hissələrdən birində vəzifə borclarının icrasına başladı.

Çox qısa vaxt ərzində yeni kollektivdə tanındı, intizamlı zabit kimi hörmət qazandı. Bacarıqlı komandir, hərbi biliklərə dərinlən yiyələnmiş bir hərbiçi kimi öhdəsində olan əsgərləri əhatəli öyrətməyə başladı. Həmkarlarından öz yüksək bacarığı ilə fərqlənən gənc zabit hərbi hissənin rəhbərliyi, yuxarı komandirlər tərəfindən seçildi və döndə-döndə təşəkkür, fəxri fərmanlarla təltifləndirildi.

Bir müddət sonra Telman Miriyev Müdafiə nazirliyinin xətti ilə NATO texnikasını dərinlən öyrənmək və Azərbaycan Ordusunda tətbiq etmək məqsədilə Amerika Birləşmiş Ştatlarına təlimə göndərildi. Bir illik təhsil müddətində okeanın o tayında da Telman Miriyev öz intizamlılığı və bacarığı sayəsində Azərbaycanın adını yüksəklərə qaldırmağı bacardı. NATO hərbi texnikasının sirlərini mənimsəməkdə də xüsusi fəallıq göstərən gənc zabit orda da fəxri fərmanla təltif olundu.

Vətənə qayıtdıqdan sonra yiyələndiyi bilik və bacarığını əsgərlərə həvəslə öyrədən Telman Miriyev xidmət dövründə dəfələrlə medallarla təltif olunmuşdur. Qulluq etdiyi illərdə qüsursuz xidmətinə görə "Vətən uğrunda" medalının 2-ci və 3-cü dərəcələri ilə təltifləndirilmişdir. Eyni zamanda çox keçmədən vətənə nümunəvi xidmət göstərən Telman Miriyevin sinəsini Silahlı Qüvvələrin yaradılmasının 90 və 95 illiyi münasibətilə yaradılan yubiley medalları bəzəmiş oldu. Səkkiz ədəd fəxri fərmanla təltiflənən Telman Miriyev leytenant rütbəsindən mayor rütbəsinədək heç bir əngəl olmadan gəlib çatmış, yüksəlmişdir.

Mayor Miriyev 2016-cı ildə məşhur Aprel dö-

yüslərində iştirak etmişdir. Cəmi dörd gün çəkən bu rəşadətli döyüşdə artıq yüksək rütbəli bir zabit kimi Telman Miriyev öz şücaətini göstərmişdir. Ən qısa vaxt ərzində qəti qərarlar qəbul etməyi, təcili göstərişlər verməyi, tabeçiliyində olan zabit və əsgərlərin döyüş tapşırığını yerinə yetirməsini bir bacarıqlı rəhbər kimi təmin etmişdir. Belə ki, məlum döyüş zamanı, daha dəqiq desək, aprelin 3-də Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı mayor Samid İmanov yaralanaraq mühasirəyə düşmək təhlükəsi ilə üzləşəndə heç düşünmədən özü döyüşə yollanır. Əsgərlərinin vəzifə borcunu yerinə yetirmələrini gözləmədən təcili olaraq şəxsən səkkiz minanı zərərsizləşdirir və mayor İmanovu mühasirə vəziyyətindən çıxardır. Göstərdiyi şücaətə görə rəhbərlik tərəfindən yüksək qiymətləndirilir, müddətdən əvvəl növbəti polkovnik-leytenant rütbəsi verilir..

Aprel döyüşündən sonra Telman Miriyev, artıq polkovnik-leytenant rütbəsində, xüsusi təyinatlılar korpusunun mühəndis-istehkam qurğularının komandiri kimi yüksək vəzifədə olmasına baxmayaraq bir gün də olsun iş otağında, kabinetdə oturmur, təlim polqonlarında əsgər və zabitlərin, müddətdən artıq hərbi xidmət keçənlərin təlimi ilə məşğul olur, onların hərbi elmini daha dərinlən yiyələnmələri üçün canı-dildən çalışır.

Masallı rayonunun Mahmudavar kəndi ərazisindəki təlim düşərgəsində piyada əleyhinə pultla idarə olunan mina təlimləri keçən zaman amansız əcəl onu yaxalayır. Təlimlərin birində hər şey, bütün göstəricilər tam təlimata uyğun olsa da partlayışa hazır olan minanı yönləndirən pult işə düşür. Saniyələr keçir... Miriyev pultun düyməsini basır... amma... pult idarə etmir... Minanın partlayacağı saniyəni bilən polkovnik-leytenant Telman Miriyev həmin an özünü minanın üstünə atır və bütün qəlpələr bədəninə sancılır. Təlimə toplaşmış ətrafındakı zabit, əsgər, müddətdən artıq hərbi xidmət keçənləri xilas edən polkovnik-leytenant Telman Miriyev həlak olur. Keçdiyi şərəfli hərbi xidmət illərində yalnız rəğbət qazanmış Miriyev təlim mərkəzindəki son fədakarlığı ilə peşəkar, bacarıqlı bir zabit kimi qəhrəmancasına özünü ölümün üstünə ataraq **ÖLÜMSÜZLÜYƏ QOVUŞDU**.

Xidmət etdiyi hərbi hissədə hər zaman xatırlanır. Onun xatirəsi hər yerdə əziz tutulur. Döyüşçü yoldaşları mütəmadi olaraq onun ailəsinə baş çə-

kir, təsəlli verir, təəssüratlarını bölüşürlər.

Onun döyüş dostlarından olan **Qafur** və **Nəsiman** indi də əziz dost kimi xətrini uca tutduqları Telman Miriyevin valideynlərinə baş çəkir, onlarla maraqlanır, xatirələrini bölüşür, məzarını ziyarət edirlər. Dostluq macərələrindən, bir yerdə təhsil almalarından, toy şənliklərində və həyatlarının digər məqamlarında yadda qalan anlardan söhbət açirlər. Gənc olmasına baxmayaraq Telman dostları arasında xüsusi hörmət sahibi olub.

Hazırda Müdafiə nazirliyinin tabeçiliyində olan N sayılı hərbi hissənin mühəndis xidməti rəisi zabit (məxfiliyi qorumaq və digər müəyyən səbəbdən rütbələr yazılmır, adlar və soyadlar şərti ola bilər - E.S) **Habil Səfərov** özünü Telman Miriyevin döyüşçü dostu hesab edir, onunla çiyin-çiyinə çalışdığına, döyüş əməliyyatlarında birgə iştirak etdiklərinə görə qürur duyduğunu bildirir. Goranboy rayonu ərazisində rəhmətliklə birlikdə döyüş tapşırığını birlikdə yerinə yetirdiklərini söyləyir. "Telman bir başqa cür insan idi. Yoldaşlığın da yerini bilirdi, xidmətin də..." - deyir, ölümündən təəssüfləndiyini dilə gətirir.

Döyüşçü yoldaşı **Ruslan Vəliyev** Tapqaraqoyunluda döyüş tapşırığını birlikdə yerinə yetirdiklərindən ağız dolusu danışır. "Onunla birlikdə olanda heç bir çətinlik hiss etməzdik. Telman orada böyük peşəkar zabit olduğunu bir daha sübut etdi..."

Döyüşçü yoldaşı **Çingiz Cəfərov** da onun peşəkarlığından ürəkdolusu söhbət açır. "Telman qeyri-adi bir zabit idi. Döyüş meydanında heç kimin ağına gəlməyən qərarlar qəbul edir, icrasını çox asanlıqla yerinə yetirtirdi. Bir çox hallarda şəxsi nümunə nümayiş etdirirdi. Hər bir detala nəzər salardı, gözündən heç nə yayınmazdı..."

Döyüşçü yoldaşı **Vaqif Məhəmmədov** onunla Füzuli cəbhəsində döyüş tapşırığını yerinə yetirdiklərindən bəhs edir. Kəşfiyyat qrupunda necə hərəkət etdiklərini vurğulayır. "Minalanmış sahəni

ni elə təmizləyirdik ki, elə bil bu minaları Telman özü basırıb, çətini birini tapıncaydı. Addımbaaddım növbəti minanın harda olacağını müəyyənləşdirməkdə xüsusi məharət, yüksək peşəkarlıq göstərirdi. Hərbidə belə bir deyim var: "Onunla kəşfiyyata da gedərdim!" İllərin sınağından çıxmış sözdü. Telman əsl kəşfiyyata gediləsi döyüşçü idi. Biz onunla fəxr edirdik!"

Döyüşçü yoldaşı **İlqar Cəfərov** onu belə xatırlayır: "Telmanla tanışlığımız 2012-ci ildə döyüş bölgəsində başladı. Tərtər cəbhəsindəydik. Erməni təxribatlarının ardı-arası kəsilmirdi. Gündə bir yerdə peyda olub kəndləri atəşə tuturdular.

Yerli əhaliyə ot biçməyə, sahə suvarmağa, heyvan otarmağa macal vermirdilər. Telman Miriyevin rəhbərliyi altında ermənilərin kəndə divan tutduqları mövqeni müəyyənləşdirdik. Gecənin zülmət qaranlıq olmasına baxmayaraq minalanmış sahəni təmizləyib mövqeyə yaxınlaşdıq. Şərait elə gətirdi ki, arxadan gələcək əsas qüvvəni gözləyə bilmədik, Telmanın qəti

qərarı ilə ermənilərin mövqesini zərərsizləşdirdik!" İlqar Cəfərov daha sonra başqa cəbhədəki əməliyyatdan danışır: "Daha sonra onunla 2014-cü ildə Ağdam cəbhəsində birlikdə döyüş tapşırığını yerinə yetirməli olduq. Telman Miriyevin özünü əsl komandır kimi göstərdi. Əməliyyat uğurla keçirildi. Təxribat törədən düşmənin böyük canlı qüvvəsi məhv edildi və döyüş texnikası sıradan çıxarıldı..."

"Talış kəndi istiqamətində gedən döyüş əməliyyatında da onunla birlikdə iştirak etmişəm. Telman Miriyevin bir peşəkar zabit kimi uzaqgörənliyi, təcrübəsi sayəsində bölgədə əməliyyatda iştirak edən bütün qruplar uğur qazandı. Təxribat törətməyə cəhdin qarşısı alındı və düşmənin canlı qüvvəsi məhv edildi. Yüksək dəqiqliklə hərbi sursat anbarı sıradan çıxarıldı..."

"Telman Miriyevin peşəkar bir zabit, bacarıqlı

bir komandır, cəsur bir döyüşçü kimi Borambad meşəliklərində, ətraf ərazilərdə çoxsaylı minaların təmizlənməsində, əsgərlərin keçidi üçün dəhliz açılmasında xüsusi şücaətlər göstərmişdir..."

Döyüşçü yoldaşı **Həmid Rzabəyov** onun başqa müsbət cəhətlərini sadalayır: "Telman Miriyev şən, zarafatçı bir insan idi. Bu xüsusiyyət hər komandirdə olmur. Döyüş vaxtı əhval-ruhiyyəti qaldırmaq üçün bəzən şən və zarafatçı olmaq lazım gəlir. Peşəkar zabit, qətiyyətli iş təcrübəsi olan komandır kimi döyüş yoldaşlarına, tabeçiliyində olan əsgərlərə diqqət göstərməsi həmişə yüksək qiymətləndirilib. O, tabeçiliyində olanların ailə vəziyyəti ilə maraqlanır, lazımı tövsiyələrini əsirgəməzdi..."

"Gəncə, Bərdə və xidmət keçdiyi digər qarnizonlarda mühəndis-istehkam qurğularının quraşdırılmasında və tətbiqində yüksək peşəkarlıq nümayiş etdirən Telman Miriyev həmişə xoş xatırlanır və haqqında yalnız xoş sözlər səsləndirilir..."

Döyüşçü yoldaşı...

Döyüşçü yoldaşı...

Döyüşçü yoldaşı...

Bu siyahını kifayət qədər uzatmaq mümkündür. Onunla birlikdə xidmət keçmiş, hərbi məktəbdə təhsil almış, döyüş tapşırığını birlikdə yerinə yetirmiş istənilən hərbi mündirli biri Telman haqqında yalnız xoş xatirələrini danışır. Deyirlər ki, başqa cür ola da bilməz. O, yalnız XOŞ ƏMƏLLƏR SAHİBİ OLUB...

Telman Miriyev həm də gözəl ailə başçısı olub. İndi Mirpişan kişinin ocağında böyüyən **Zeynəb** adlı qızı onun yeganə əziz yadigarıdır. Evdəki otaqlar, atasının izləri olan divarlar, nəfəsini hiss etdiyi evin hər küncü Zeynəbə nə qədər təskinlik versə də eyni anda atasızlığı da xatırladır. Balaca Zeynəb qayğı ilə əhatə olunsa da atasızlığını, ona necə ehtiyac olduğunu hiss edir. Bəzən də şəklinə baxıb atası ilə söhbətləşirmiş kimi öz-özünə danışır: "Necə anladım, bilmirəm. İcimdəki bu boşluğu, ağrımı necə anladım. Bütün günləri geriyə istədim, səni yox kimi qəbul edə bilmirəm. Sən yoxsan... və bu gerçəkdən başqa hər şey yalandır. Arxamdakı dağ artıq yoxdur. Hər gün daha çox uzaqlaşırısan məndən. Hər keçən gün itir yaddaşımdan sənli anlar... artıq düşüncələrimi, hərəkətlərimi sənə deyil, kənarındakı otlarını təmizlədiyim məzarına daşıyıram, ağlayıram, mən yenidən, hər gün ağlayıram,

ata. Sənə deyəcəklərim o qədərdir ki... sənə qədər bir başqası anlamaz məni... istəmirəm bu acıları... dayandır zamanı... Sənə kimi bir atanı itirdim deyə qoy hər an ağlasın gözlərim..."

Zeynəb təskinlik tapa bilmir, atasızlıqla barışmır, saatlarla düşüncələrə dalır, barmaqlarını göz yaşları dolmuş mürəkkəb qabına batırıb ağ vərəq üstündə gəzdirir:

*"Getdiyən yola qurbanam,
Kaş, mən də yanında olam.
Nə ola, sənə bir yatam,
Soyuq məzarı, ay ata.*

*Güllər də büküm-bükümdü,
Ağlayıb yaşın tökübdü.
Qəbrinə hörülübdü, gör -
Necə sənə, ay ata.*

*Qəbir evində gül əkdim,
Gözlərimdən suyun çəkdim.
Böyüdü ləçəyin dərdim,
Qəbrinə səpdim, ay ata.*

*Həsrətin bizi yandırmış,
Ömrün xəzantək saralmış.
Yalanmış, hər şey yalanmış,
Sən olmayanda, ay ata.*

*Dönüb yanan pərvanəyə,
Gəlmişəm ziyarətinə.
Əyilib güllü qəbrinə,
Ətrini aldım, ay ata.*

*Yaralandı lal ürəyim,
Yaş axıdır hey gözlərim.
Sənsiz yox şirin sözlərim,
Gəlməyir dilə, ay ata.*

*Son yol, son mənzilin oldu,
Başdaşın təsəllim oldu.
Yanan şam çırağın oldu,
Yandırram şamlar, ay ata.*

*Şəklinə baxıb ağladım,
Həsrətdən yanıb-yaxıldım.
Mən indi bilib anladım,
Sənsizəm, sənsiz, ay ata.*

*Ağlamaqdan bir günüm yox,
İtibdi səsim, ünüm yox.
Gəzə bilmirəm, gücüm yox,
Gücüm sən idin, ay ata.*

*Gəlmişəm sənənin yanına,
Nə olar, məni duysana.
İnan girib məzarına,
Ollam qol-boyun, ay ata".*

Telman Miriyev ailəsinə, doğmalarına bağlı bir insan idi, anasını daha çox sevdi. Bəzən boş vaxtlarında xəyalən anası **Xanımğüllə** danışardı: "Canında canımı yaşadan anam. Niyə bu qədər çox sevirən məni, əziz anam? Niyə mənim kədərimə kədərlənib, sevincimə sevinirən? Sənin öz sevincin, kədərin yoxdurmu? Niyə mənim xoşbəxtliyimçün canını yaxırsan, həyatımçün yaşayırsan, ana? Sənin öz həyatın yoxdurmu? Mən ac olanda ac olursan, tox olanda tox. Niyə bu qədər əziz tutursan məni? Səni sənənin qədər sevə bilmədiyimi, mənə yandığım qədər sənə yana bilmədiyimi bilə bilə məndən ötrü niyə bu qədər canfəşanlıq edirsən? Gəncliyini ürək dolusu, göz doyunca yaşamadın. Çox ağır yük götürdün çiyinlərinə. Mənə yaşatmaq istədiyini xoş və firavan gəncliyi özün yaşamadın axı, ana! O dünya boyda geniş ürəyini görmək istəyirəm. Qəlbinə girmək istəyirəm - orada tutduğum yeri bilmək, şirin-şirin yatıb dincəlmək üçün, ana. Varlığım sənənin üçün nə deməkdir ki, bu qədər çox sevirən məni, ana... Allah verib bu sevgini sənə, səni mənim üçün yerdə yaşayan mələk olaraq göndərib. Əziz anam, bir gün olmayacağam yanında. Məni istəyəcəksən, tapmayıb vurnuxacaqsan, darıxacaqsan mənsiz. Mən də sənənin laylan, isti qoynun, mehriban səsin, məsum-məsum baxan ala gözlərin, səni incidəndə belə məni döymək əvəzinə sıgallayan əllərin üçün çox darıxacağam, məlhəməm anam. Amma mən öz rahatlığım üçün, qollarında cənnət tapmaq üçün istəyirəm səni. Sənin ulvi, pak, ilahi sevginə qarşılıqlıq verə bilmədim, mənim gözəl anam. Bax, ən çox da bu əzab verir mənə. Sevmə məni, bu qədər sevmə... Sevginə haqsızlıq edirəm, ana! Sənin sevginin yüzdə biri qədər sevə bilmirəm səni. Canında canımı yaşadan anam!"

Bu dünyada bütün yüksək zirvələrdən ucada

dayanan bir zirvə var - QƏHRƏMANLIQ ZİRVƏ-Sİ! Bu zirvəyə qalxmaq hər kəsə nəsis olmur. Yalnız müqəddəs amallar uğrunda çarpışan, qorxu nə olduğunu bilməyən, doğma Vətən və mənsub olduğu xalq uğrunda canını fəda etməkdən çəkinməyən cəsarətli, qorxmaz və ləyaqətli insanlar yüksələ bilirlər bu zirvəyə. İllər ötüb, qərinələr dolansa da Vətən uğrunda canından keçənlər heç vaxt unudulmur. Həmişə minnətdarlıq hissi ilə yada salınır, onların xatirəsi dərin ehtiramla yad olunur...

Ürəyimizdən gələn ağrını, sızıltını, hüznü nəzmə çəkməyə çalışdım, necə alınıb-alınmayıb, deyə bilmərəm, hər halda ürəyimin yangısıdır bu:

*Ölümünlə dərdə saldın bizi sən,
Cismin torpaqdadır, ruhunsa göydə.
Qara torpaq qucaq açıldı sənə,
Rahat yat, qardaşım son mənzilində.*

*Yanıb-yaxılıq bu ayrılığa,
Sən demə, dərdin də böyüyü varmış.
Əbədi köç edən bu ayrılığın,
Geri dönməz gedışı də olarmış.*

*Qəlblərdə yaşayan bir qəhrəmansan,
Səni yad eyləyir dost-tanışların.
Doğma insanların əziz andısan,
Ziyarətqah olub güllü məzarın.*

Telman Miriyevin ailəsi, qohum-qonşuları, dostları, birgə xidmət keçdiyi hərbi dostları, döyüş əməliyyatında iştirak etdiyi döyüşçü silahdaşları onun xatirəsini həmişə əziz tutur, onu bir an belə unutmur. Telman sağlığında bunu öz xoş rəftarı, onlara qarşı olan diqqət və qayğısı sayəsində qazanmışdır.

Telmanın daha bir qəribəliyi vardı, həmişə do-daqaltı astadan təkrarlardı: "Həyatın bir kitab olsaydı, adını nə qoyardın?" Bu məqam döyüşçü yoldaşlarının xatirəsindən heç silinməz, çünki onun səsi daima qulaqlarında cingildəməkdədir.

İndi biz Telmanın şanlı həyatından bir kitab bağlamaq istəyirik, qoy, adı da "ÖLÜMÜ İLƏ ÖLÜMSÜZLƏŞƏN" olsun. Görəsən, özü öz həyatından bəhs edən kitabın adını nə qoymaq istərdi?

QƏBRİ NURLA DOLSUN!